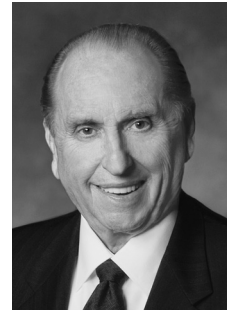

Bài của Chủ Tịch
Thomas S. Monson

Trung Thành cùng Đức Tin của Các Tổ Phụ Chúng Ta

Khi John Linford được 43 tuổi thì ông cùng vợ là Maria, và ba người con trai đã quyết định rời khỏi nhà của họ ở Gravelly, nước Anh, để hành trình hàng ngàn dặm nhằm gia nhập với Các Thánh Hữu trong thung lũng Great Salt Lake. Họ bỏ lại đứa con trai thứ tư đang phục vụ truyền giáo, bán hết đồ đạc, và đi đến Liverpool để lên tàu *Thornton*.

Cuộc hành trình bằng đường biển đến New York City, rồi từ đó bằng đường bộ đến Iowa, đã được chứng tỏ là không có chuyện gì xảy ra. Tuy nhiên, những khó khăn bắt đầu xảy ra không lâu sau khi gia đình Linford cùng Các Thánh Hữu Ngày Sau khác, là những người đã đi trên con tàu *Thornton* rời Iowa City vào ngày 15 tháng Bảy năm 1856. Họ đều thuộc đoàn xe kéo tay James G. Willie xấu số.

Thời tiết khắc nghiệt và gay go gây ra bệnh tật và chết chóc cho nhiều người trong đoàn, kể cả John. Cuối cùng, ông bắt đầu lâm bệnh và yếu đến mức ông đã phải được đặt lên một chiếc xe kéo tay để được kéo đi. Đến lúc đoàn người đến Wyoming, thì tình trạng của ông đã trở nên tồi tệ đáng kể. Một đội giải cứu từ Salt Lake City đã đến được nơi đó vào ngày 21 tháng Mười, chỉ vài giờ sau khi John qua đời. Ông đã qua đời sáng sớm hôm đó gần bờ Sông Sweetwater.

John có hối tiếc vì đã đánh đổi tiện nghi và cuộc sống thoải mái để lấy những vất vả, thiếu thốn và gian nan khi mang gia đình ông đến Si Ôn không?

“Không đâu, Maria,” Ông nói với vợ mình như vậy ngay

trước khi ông qua đời. “Anh vui mừng là chúng ta đã đến nơi. Anh sẽ không sống để đi đến Salt Lake, nhưng em và các con trai sẽ đến, và anh không hối tiếc tất cả những gì chúng ta đã trải qua nếu các con trai của chúng ta có thể lớn lên và nuôi nấng gia đình của chúng ở Si Ôn.”¹

Maria và các con trai của bà đã hoàn thành cuộc hành trình của họ. Khi Maria qua đời gần 30 năm sau đó, bà và John đã để lại một di sản về đức tin, sự phục vụ, sự tận tâm, và hy sinh.

Làm một Thánh Hữu Ngày Sau là làm người tiên phong, vì định nghĩa của một người tiên phong là “một người đi trước để chuẩn bị hoặc mở đường cho những người khác đi theo.”² Và làm người tiên phong là trở nên quen thuộc với sự hy sinh. Mặc dù các tín hữu của Giáo Hội không còn được yêu cầu phải rời khỏi nhà cửa của họ để hành trình đến Si Ôn nữa, nhưng họ thường phải bỏ lại đằng sau những thói quen cũ, phong tục lâu đời, và bạn bè yêu mến. Một số đưa ra quyết định đau đớn để bỏ lại đằng sau những người trong gia đình là những người chống đối vai trò tín hữu của họ trong Giáo Hội. Tuy nhiên, Các Thánh Hữu Ngày Sau tiến bước và cầu nguyện rằng những người thân quý báu đó sẽ hiểu và chấp nhận.

Con đường của một người tiên phong không phải là dễ dàng, nhưng chúng ta đi theo bước chân của Đấng Tiên Phong tột bậc—chính là Đấng Cứu Rỗi—là Đấng đã đi trước, chỉ cho chúng ta thấy con đường để đi theo.

Ngài mời gọi “Hãy Đến mà Theo Ta,”³

Ngài phán: “Ta là đường đi, lẽ thật và sự sống.”⁴

Ngài kêu gọi: “Hãy đến cùng ta.”⁵

Con đường có thể rất gay go. Một số người cảm thấy khó có thể chịu đựng được những lời nhận xét đầy nhạo báng và sỉ nhục của những người rồ dại chế giễu sự trinh khiết, tính chân thật, và việc tuân theo các lệnh truyền của Thượng Đế. Thế gian đã từng coi thường việc tuân thủ nguyên tắc. Khi Nô Ê được chỉ thị phải đóng một chiếc tàu, dân chúng rồ dại đã nhìn lên bầu trời không mây rồi chế giễu và nhạo báng—cho đến khi mưa xuống.

Trên lục địa châu Mỹ cách đây nhiều thế kỷ, con người nghi ngờ, tranh chấp, và không vâng lời cho đến khi ngọn lửa thiêu hủy Gia Ra Hem La, đất trời cao đổ lên thành phố Mô Rô Ni Ha, và nước nhấn chìm thành phố Mô Rô Ni. Không còn cảnh chế giễu, nhạo báng, lời nói tục tĩu, và tội lỗi nữa. Những điều này đã được thay thế bằng sự im lặng hoàn toàn, bóng tối dày đặc. Thượng Đế đã hết kiên nhẫn, thời gian biểu của Ngài đã xong hết.

Maria Linford không bao giờ mất đức tin bất chấp tình trạng ngược đãi ở Anh, những gian nan khó khăn của cuộc hành trình của bà để đến “nơi mà Thượng Đế . . . đã chuẩn bị,”⁶ và các thử thách tiếp theo mà bà đã phải chịu đựng cho gia đình và Giáo Hội của bà.

Vào năm 1937, tại một buổi lễ cung hiến phần mộ để tưởng niệm về Maria, Anh Cả George Albert Smith (1870-1951) đã hỏi con cháu của Bà: “Các anh chị em có sống trung thành với đức tin của tổ tiên của mình không? . . . Xin hãy cố gắng sống xứng đáng với tất cả những hy sinh [họ] đã làm cho các anh chị em.”⁷

Khi tìm cách xây đắp Si Ôn trong lòng mình, trong nhà mình, trong các cộng đồng của mình, và trong quốc gia của mình, cầu xin cho chúng ta nhớ đến lòng can đảm kiên quyết và đức tin bền bỉ của những người đã hy sinh tất cả để chúng ta có thể vui hưởng những phước lành của phúc âm phục hồi, với hy vọng và lời hứa qua Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô.

GHI CHÚ

1. Xin xem Andrew D. Olsen, *The Price We Paid* (2006), 45–46, 136–37.
2. *The Compact Edition of the Oxford English Dictionary* (1971), “pioneer.”
3. Lu Ca 18:22.
4. Giảng 14:6.
5. Giảng 7:37; xin xem thêm 3 Nê Phi 9:22.
6. “Cùng Lại Nhau Đây, Hỡi Các Thánh Hữu,” *Thánh Ca và Các Bài Ca Thiểu Nhi*, trang 2.
7. Xin xem Olsen, *The Price We Paid*, 203–4.

GIẢNG DẠY TỪ SỰ ĐIỆP NÀY

Cần nhắc việc yêu cầu những người mà các anh em giảng dạy suy nghĩ về những người trong cuộc sống của họ đã sống trước họ và đã từng là người tiên phong đối với họ. Sau đó hỏi họ có khi nào họ đã từng là người tiên phong và chuẩn bị con đường cho những người khác không. Mời họ suy ngẫm những giây phút mà họ đã phải hy sinh và lý do tại sao là điều đáng bỏ công. Sau đó các anh em có thể yêu cầu họ ghi lại chứng ngôn của họ về “Đấng Tiên Phong tột bậc,” Đấng Cứu Rỗi.

GIỚI TRẺ

Trung Thành cùng Đức Tin

Chủ Tịch Monson kể câu chuyện về một gia đình tiên phong và sau đó trích dẫn lời của Chủ Tịch George Albert Smith: “Các anh chị em có sống trung thành với đức tin của tổ tiên của mình không? . . . Xin hãy cố gắng sống xứng đáng với tất cả những hy sinh [họ] đã làm cho các anh chị em.” Cho dù các em có một tổ tiên tiên phong hay là một tín hữu của thế hệ đầu tiên của Giáo Hội, thì các em có bắt chước các tấm gương về đức tin để có được sự hướng dẫn và sức mạnh không? Sau đây là một cách hay mà các em có thể bắt đầu:

1. Lập một bản danh sách về những người mà các em ngưỡng mộ. Họ có thể là những người trong gia đình của mình (trong quá khứ hay hiện tại), bạn bè, các vị lãnh đạo Giáo Hội, hoặc các nhân vật trong thánh thư.

2. Viết xuống những đức tính của họ mà các em thích. Mẹ của em có thật sự kiên nhẫn không? Có lẽ em thích lòng can đảm của Lãnh Binh Mô Rô Ni.

3. Chọn một đức tính từ danh sách của các em và tự hỏi: “Làm thế nào tôi có thể đạt được đức tính đó? Tôi cần phải làm điều gì để phát triển đức tính này trong cuộc sống của tôi?”

4. Các em hãy viết xuống các kế hoạch để phát triển đức tính này và đặt nó ở đâu đó mà các em sẽ thấy nó thường xuyên, để nhắc nhở các em về mục tiêu của các em. Hãy cầu nguyện để có sự giúp đỡ của Cha Thiên Thượng và thường xuyên xem lại sự tiến bộ của các em.

Một khi cảm thấy mình đã phát triển đầy đủ đức tính này, thì các em có thể chọn một đức tính mới để trau dồi.

Hãy nhớ rằng khi phát triển những đức tính quan trọng nơi bản thân mình, thì chúng ta không chỉ tôn trọng đức tin của tổ tiên và những hy sinh của họ, mà chúng ta còn có thể là một ảnh hưởng tốt lành cho những người xung quanh mình nữa.

© 2016 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. In tại Hoa Kỳ.
Bản tiếng Anh phê chuẩn: 6/16. Bản dịch phê chuẩn: 6/16. Bản dịch
First Presidency Message, July 2016. Vietnamese. 12867 435

THIẾU NHI

Các Em Cũng là Người Tiên Phong!

Những người tiên phong là người đi trước để chuẩn bị con đường cho những người khác đi theo.

Vẽ hình hoặc tìm kiếm một bức ảnh của một trong số các tổ tiên của các em. Các em có thể tìm kiếm một câu chuyện về cách họ đã chuẩn bị con đường cho các em đi theo không? Viết hai cách các em có thể làm người tiên phong ngày nay. Các em có thể chia sẻ những ý kiến của mình trong buổi họp tối gia đình!

Tiềm Năng Làm Cha Mẹ của Chúng Ta

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này và tìm cách biết phải chia sẻ điều gì. Làm thế nào việc hiểu được “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn Cùng Thế Giới” sẽ gia tăng đức tin của các chị em nơi Thượng Đế và ban phước cho những người mà các chị em trông nom chăm sóc qua việc thăm viếng giảng dạy? Để biết thêm chi tiết, xin mời vào trang mạng reliefsociety.lds.org.

Đức Tin, Gia Đình, Trợ Giúp

Anh Cả Dallin H. Oaks thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ dạy: “Là điều thiết yếu để con cái linh hồn của Thượng Đế sinh ra trên trần thế và một cơ hội để tiến triển tới cuộc sống vĩnh cửu. Vì mục đích tốt bậc của kế hoạch hạnh phúc vĩ đại, tôi tin rằng những kho báu tốt bậc trên thế gian và trên thiên thượng là con cái và dòng dõi của chúng ta.”¹

Anh Cả Neil L. Andersen thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã nói:

“Chúng ta tin vào gia đình và tin vào con cái. . . .

“... Thượng Đế đã phán cùng [A Đam và Ê Va] phải sinh sôi nảy nở và làm đầy đầy trái đất [Sáng Thế Ký 1:28]. . . .

“Lệnh truyền này đã không bị bỏ quên hay bỏ qua trong Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Kỵ Tô.”²

Mặc dù không phải tất cả chúng ta đều trở thành cha mẹ trong cuộc sống này, nhưng chúng ta có thể chăm sóc trẻ em ở mọi lứa tuổi. Chúng ta vui hưởng các phước lành của việc thuộc vào gia đình

của Cha Thiên Thượng, và chúng ta cảm nhận được những niềm vui và thử thách của việc thuộc vào một gia đình trần thế. Và đối với nhiều người, vai trò làm cha mẹ đang chờ đợi họ trong thời vĩnh cửu trước mắt.

Các Câu Thánh Thư Bổ Sung

Thi Thiên 127:3; Ma Thi Ơ 18:3–5; 1 Nê Phi 7:1; Môi Se 5:2–3

Các Câu Chuyện về Những Người Thời Nay

Anh Cả Andersen nói: “Trên thế giới ngày nay có nhiều tiếng nói xem thường tầm quan trọng của việc có con cái hoặc đề nghị trì hoãn hay giới hạn số con trong một gia đình.” “Mới đây, các con gái của tôi nói cho tôi biết về một blog trên mạng của một người mẹ Kỵ Tô hữu (không thuộc tín ngưỡng của chúng ta) có năm con. Người mẹ này viết rằng: “[Vi lớn] lên trong nền văn hóa này nên rất khó để có được một viễn cảnh như Kinh Thánh dạy về vai trò làm mẹ. . . . Con cái bị sắp hạng dưới cả học vấn. Chắc chắn là dưới cả việc đi du lịch khắp thế

giới. Dưới cả việc đi chơi buổi tối lúc rảnh rỗi. Dưới cả việc tập thể dục thẩm mỹ cho thân thể tại phòng tập thể thao. Dưới cả bất cứ công ăn việc làm nào mà mình có thể có hoặc hy vọng sẽ có. Rồi người mẹ ấy viết thêm: “Vai trò làm mẹ không phải là một thú tiêu khiển, mà là một sự kêu gọi. Ta không sưu tầm con cái vì ta thấy chúng xinh xắn hơn tem thư. Đó không phải là một điều gì đấy để làm nếu ta có thể nhét việc đó vào trong lịch trình bận rộn của mình. Việc có con cái là điều Thượng Đế ban cho ta thời giờ để làm.”³

GHI CHÚ

1. Dallin H. Oaks, “The Great Plan of Happiness,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1993, 72, 75.
2. Neil L. Andersen, “Con Cái,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2011, 28.
3. Neil L. Andersen, “Con Cái,” 28.

Hãy Suy Nghĩ về Điều Này

Về các phương diện nào, gia đình trên trần thế của chúng ta giống như gia đình thiên thượng của chúng ta?